

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urtos/2/2017
Identifikačné číslo spisu:	8015000014
Dátum vydania rozhodnutia:	05.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8015000014.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 5. apríla 2017 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného N. Y., rod. B., po právoplatnom rozhodnutí podľa zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, v konaní o podmiennečnom prepustení, o sťažnosť tohto odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 1. februára 2017, sp. zn. 2 Ntc 5/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného N. Y., rod. B. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Uznesením Krajského súdu v Prešove z 1. februára 2017, sp. zn. 2 Ntc 5/2016, bola podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. žiadosť odsúdeného N. Y., rod. B., nar. XX.XX.XXXX vo D. T. U., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnutá.

Odsúdený proti tomuto uzneseniu zahlásil sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, ktorú odôvodnil 27. februára 2017. Poukázal v nej, že žiadosť o podmiennečné prepustenie podal v októbri 2015 Okresnému súdu Příbram, ktorý ju prejednal 25. novembra 2015 pod sp. zn. 0 Pp 177/2015, proti čomu podala sťažnosť Okresná prokuratúra Příbram. Dňa 20. januára 2016 bol preeskortovaný do Slovenskej republiky a 11. marca 2016 mu predseda senátu Okresného súdu Příbram oznámil, že vec bola postúpená Väznici Leopoldov, ktorá jeho žiadosť 29. marca 2016 postúpila Krajskému súdu v Prešove. Na verejnom zasadnutí 7. decembra 2016 tomuto krajskému súdu predložil uznesenie Okresného súdu Příbram z 25. novembra 2015, sp. zn. 0 Pp 177/2015, kde je opísané hodnotenie jeho osoby Väzniciou Příbram, kde vykonával prevažnú väčšinu trestu. Hodnotenie z Väznice Košice nebolo pravdivé, nakoľko tam bol 24 hodín, k čomu dal nesúhlasné stanovisko. Krajský súd nevyžiadal doplnujúce hodnotenie z Väznice Košice. Na verejnom zasadnutí 1. februára 2017 uviedol, že v prípade prepustenia sa vracia do Českej republiky k otcovi, je živnostník, prácu má, krajský súd jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie zamietol. Spojením dvoch trestov z rozhodnutí, sp. zn. 2 Ntc 14/2015, cudzokrajné a Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5 Pp 166/2010, došlo zo strany súdu k nezákonnému jednaniu a porušeniu Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV v spojení so zákonom

č. 549/2011 Z.z., ako aj § 496 Tr. por. č. 301/2005 Z.z., voči ktorému podal sťažnosť, ktorá k dnešnému dňu (sťažnosť napísal 23.2.2017) nebola prejednaná pre nečinnosť Krajského súdu v Prešove. Trest uložený Okresným súdom Košice I, sp. zn. 5 Pp 166/2010, z 23. mája 2012 je nezákonný, nakoľko premena trestu bola prejednaná na verejnom zasadnutí v jeho neprítomnosti, čím došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu podľa 38 ods. 1 písm. c/ Tr. por., proti ktorému podal 12. júna 2012 sťažnosť, ktorú Krajský súd v Košiciach 20. júna 2012 pod sp. zn. 6 Tos 55/2010, zamietol ako oneskorene podanú, a to iba preto, že uznesenie mu bolo zaslané na adresu trvalého bydliska, hoci uviedol adresu, kde sa t.č. nachádzal, čo rieši judikát pod č. R 67/1978. Sťažnostný súd by nemal prihliadať k hodnoteniu Väznice Košiciach, lebo zavinením Krajského súdu v Prešove bol dlho držaný na nástupnom oddelení Väznice Leopoldov, napriek tomu dostal disciplinárnu odmenu. Nečinnosťou Krajského súdu v Prešove nemal dodnes možnosť preradenia do väznice s minimálnym stupňom stráženia. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 17. januára 2017, sp. zn. 3 Urto 4/2016, je evidentné, že v danej veci došlo k prietahom a v dôsledku toho mu bolo zamedzené opätovné podanie podmienenečného prepustenia. Krajský súd odôvodnenie oprel o jeho trestnú minulosť, čo bolo prebrané pri stanovení výšky trestu, na čo pamätá judikatúra a § 66 Tr. zák. a bolo by v rozpore so zásadou vyjadrenou v § 38 Tr. zák. s poukazom na č. R 37/1973. Najvyššiemu súdu SR navrhol, aby vyslovil, že tresty nie je možné vykonávať súčasne a následne vyhovel jeho žiadosti z roku 2015 o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu.

Krajskej prokuratúre v Prešove bola 1. marca 2017 zaslaná na vedomie sťažnosť odsúdeného, ktorá sa k nej doposiaľ nevyjadрила.

Sťažnosť spolu so spismi Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2 Ntc 14/2015, 2 Ntc 5/2016, a Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 10 T 14/2008, bola sťažnostnému súdu predložená 17. marca 2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) na podklade včas podanej sťažnosti a predložených spisov v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon č. 549/2011 Z.z.) na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt Podľa odseku 2 tohto ustanovenia súd príslušný podľa odseku 1 rozhoduje o všetkých súvisiacich otázkach vykonávacieho konania.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmienenečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd nebol oprávnený skúmať príslušnosť krajského súdu na rozhodovanie o uznaní cudzieho rozhodnutia. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 5. augusta 2015, sp. zn. 2 Ntc 14/2015, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. novembra 2015, sp. zn. 3 Urto 5/2015, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, uznal a nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Rokycany ČR, sp. zn. 1 T 98/2012, z 11. marca 2013 a rozsudok Krajského súdu v Plzni ČR, sp. zn. 8 To 162/2013, z 29. mája 2013, ktorými bol N. Y., rod. B., štátny občan Slovenskej republiky uznaný vinným zo zločinu týrania osoby žijúcej v spoločnom obydľí podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/Tr. zákonníka Českej republiky, na tom skutkovom základe ako je uvedený v citovaných rozsudkoch, za čo mu bol podľa § 199 ods. 2 Tr. zákonníka ČR uložený na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením jeho výkonu podľa § 56 ods. 2 písm. c/ Tr. zákonníka ČR do väznice s ostrahou. Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. vo výkone tohto trestu bude pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok ohľadne tejto otázky je už teda právoplatný a súčasná sťažnosť bola podaná proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

O žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa súčasne platnej a účinnej právnej úpravy v Slovenskej republike, vo veci konal a rozhodoval príslušný krajský súd a zákonný senát tohto súdu, lebo tak stanovuje špeciálny zákon.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. por. o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia o návrhu podľa odsekov 1 a 2 rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

V zmysle § 417 ods. 2 Tr. por. pred rozhodnutím o podmienenom prepustení musí byť odsúdený vyslúchnutý. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia proti uzneseniu podľa § 415 ods. 2 je prípustná sťažnosť proti výroku o určení dĺžky skúšobnej doby. Proti ostatným rozhodnutiam podľa § 415 a § 416 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Zo spisov je zrejmé, že Krajskému súdu v Prešove (ďalej len krajský súd) bola žiadosť odsúdeného z 19. októbra 2015 doručená až 29. marca 2016 a elektronickou podateľňou bola pridelená do senátu 2 Ntc a bola vedená pod sp. zn. 2 Ntc 7/2016. U tohto súdu odsúdený urgoval rozhodnutie o tejto žiadosti 21. augusta, 18. októbra a 11. novembra 2016. Dňa 21. júna 2016 ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky pod sp. zn. 1074/2016/83/Ko9/SJ, krajskému súdu oznámilo, že N. Y., nar. XX. I. XXXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, bol dňa 20. januára 2016 prevzatý na výkon trestu odňatia slobody do Slovenskej republiky. Súčasne s týmto oznámením boli zaslané listy (sťažnosti) menovaného z 29. mája 2016 a 10. marca 2016, čo bolo zapísané pod sp. zn. 2 Ntc 5/2016. Pod touto spisovou značkou bola od 21. marca 2016 vedená aj žiadosť odsúdeného o jeho preradenie z väznice so stredným stupňom stráženia do väznice s minimálnym stupňom stráženia zo 17. marca 2016 a do tejto spisovej značky bola následne preevidovaná aj žiadosť o podmienené prepustenie odsúdeného.

Z hodnotení odsúdeného z Väzníc Leopoldov a Košice, ktoré si vyžiadal krajský súd, vyplýva, že resocializačná prognóza odsúdeného sa vzhľadom na stredné riziko sociálneho zlyhania javí ako menej priaznivá z dôvodu, že pred nástupom do výkonu trestu opakovane páchal trestnú činnosť a aktuálne je odsúdený za závažnejšiu trestnú činnosť. Disciplinárne odmenený bol 1 krát, potrestaný nebol. V súlade s § 64 ods. 2 písm. c/ vyhlášky ministerstva spravodlivosti SR č. 368/2008 Z.z. - Poriadok výkonu trestu odňatia slobody odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a neodporúčajú podmienené prepustenie z výkonu trestu.

Správanie sa odsúdeného vo výkone trestu vo väzniciach Českej republiky vyplýva tiež z uznesenia Okresného súdu Příbram z 25. novembra 2015, sp. zn. 0Pp 177/2015, a uznesenia Krajského súdu v Prahe zo 14. januára 2016, sp. zn. 11 To 6/2016.

Odsúdený bol k žiadosti o podmienené prepustenie v prítomnosti prokurátora po zákonom poučený vypočutý senátom krajského súdu na verejnom zasadnutí 7. decembra 2016 a 1. februára 2017, o ktorých bol riadne a včas vyrozumený. S vyššie uvedenými hodnoteniami, vyjadrením pedagóga a oboznámením sa s vyššie uvedenými uzneseniami súdov Českej republiky bol obvinený na verejnom zasadnutí oboznámený. Odsúdený iné návrhy na doplnenie dokazovania nemal. Počas výsluchu 24. januára 2017 bol odsúdený poučený aj v tom smere, že pri rozhodovaní o žiadosti o podmienené prepustenie nemá právo na ustanoveného obhajcu.

O týchto žiadostiach príslušný súd nerozhodol v primeranej lehote, ako je na to poukázané v uznesení najvyššieho súdu zo 17. januára 2017, sp. zn. 3 Urto 4/2016. Sťažnostný súd sa preto podaniami odsúdeného v tomto smere bližšie nezaoberal.

K uvedenému iba konštatuje, že o žiadosti odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bolo rozhodnuté až 1. februára 2017. Zákonná lehota 60 dní od doručenia žiadosti (§ 415 ods. 3 Tr. por.) nebola teda dodržaná.

Na základe takto vykonaného dokazovania zákonný senát krajského súdu rozhodol a v odôvodňujúcej časti napadnutého uznesenia v dostatočnom rozsahu poukázal na relevantné skutočnosti vyplývajúce z dôkazov založených v spise, ktoré krajský súd vykonal zákonným spôsobom. Správne pritom poukázal na predchádzajúce odsúdenia. Z týchto dôkazov je nepochybné, že odsúdený výkon trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov začal vykonávať 24. marca 2012 a predpokladaný koniec tohto trestu vychádza na deň 24. septembra 2017, v tom je zarátaná aj doba jeho prevozu na územie Slovenskej republiky. Ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu krajského súdu (05.04.2017) odsúdený z uloženého trestu odňatia slobody vykonal 5 rokov a 12 dní. Okrem toho má ešte vykonať trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiaca a 23 dní, ktorý by mal nastúpiť 24. septembra 2017 a ukončiť by ho mal 16. novembra 2017.

V zmysle § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Odsúdený bol uznaný za vinného z trestného činu, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody od 3 rokov do 8 rokov. Podľa § 11 ods. 1 Tr. zák. vzhľadom na túto trestnú sadzbu je potrebné uvedený trestný čin považovať za zločin. Najvyšší súd sa preto stotožnil s argumentáciou v uznesení krajského súdu, a preto v podrobnostiach naň odkazuje.

Namietané porušenie ustanovenia § 496 Tr. por. sa týka zásady špeciality, čo sťažnostný súd pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienечné prepustenie nebol oprávnený riešiť. Táto otázka bola riešená v uznávacom konaní rozsudkom krajského a najvyššieho súdu. Nejde o opakované prihladenutie k príťažujúcej okolnosti v zmysle § 38 Tr. zák., ak súd pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení prihliada na minulú kriminálnu činnosť odsúdeného, pretože sa tým skúma jeho stupeň nápravy a predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život.

Najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd v súlade so zákonom rozhodol, keď žiadosť odsúdeného o podmienечné prepustenie z výkonu tohto trestu odňatia slobody zamietol, čo aj príliehavým spôsobom odôvodnil.

Uvedené neodôvodňuje zmenu napadnutého uznesenia. Najvyšší súd preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.